

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/242/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114231511
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114231511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr.V.Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: R. E., narodený XX.XX.XXXX, Z. X, D., o zaplatenie sumy 328,92 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 127,92 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z istiny od 26.7.2013 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

Odporca nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal, aby súd zviazal odporcu na zaplatenie sumy 328,92 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z istiny od 26.7.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. V návrhu uviedol, že žalovaná suma predstavuje pohľadávku navrhovateľa nezaplatenú cenu poskytnutých služieb 201,92 € a náhradu škody 127,00 €.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor). Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Odporca bol písomne poučený, že všetky dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliadne (§120 ods. 4 O.s.p). Navrhovateľ zastúpený advokátom poučený nebol v zmysle § 5 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a obsahom listinných dôkazov predložených s návrhom a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 16.2.2012 uzatvorili účastníci dve zmluvy o pripojení a to č. B. a zmluvu č. B., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb v systéme GSM (ďalej len VZP) a zároveň i Dodatok k zmluve o pripojení, ktorým sa zmluvné strany dohodli, že odporca odkúpil mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia C5-03 za kúpnu cenu 19,00 €. Odporca sa zaviazal po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb od 3/2013 do 5/2013 v celkovej výške 201,92 € a to faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 9.5.2013 na sumu 3,36 €, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 9.5.2013 na sumu 75,23 €, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 9.5.2013 na sumu 5,00 € za upomienku, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 8.4.2013 na sumu 46,82 €, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 8.4.2013 na sumu 3,36 €, faktúru č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX splatné dňa 8.6.2013 na sumy 34,50 € z toho suma 19,50 € za odpojenie a 15,00 € za obmedzenie poskytovania služieb z dôvodu neplatenia.

Svojím konaním odporca porušil zmluvné povinnosti v zmysle Dodatku k Zmluve o pripojení porušil svoj základný záväzok zotrvať po dobu viazanosti v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody vo výške rozdielu medzi hodnotou mobilného telefónu, ktorá bola 146,00 € a zvýhodnenou cenou 19,00 €, za ktorú ho odporca získal pri uzatvorení Dodatku k zmluve o pripojení. Náhradu škody si uplatnil vo výške 127,00 €. Dňa 11.7.2013 navrhovateľ zaslal pokus o pokonávku a vyzval odporcu na zaplatenie sumy 355,23 € do 25.7.2013 a to za fakturované služby 201,92 €, zmluvnú pokutu/náhradu škody vo výške 127,00 € a poplatok za mimosúdne vymáhanie 26,31 €. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne počnúc dňom nasledujúcim po dátume splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 26.7.2013 u celej istiny.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2,4 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ splniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 26.7.2013 vo výške 0,5%.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len sčasti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvu, ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a ako taká nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - tzv. neprijateľné podmienky. Súd má za to, že nárok na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb je čiastočne odôvodnený, odporcovi boli poskytované telekomunikačné služby, za ktoré nezaplatil riadne dohodnutú cenu, čím sa dostal do omeškania od splatnosti jednotlivých faktúr, preto v tejto časti súd návrhu vyhovel a navrhovateľovi priznal i príslušný úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne z priznanej istiny od nasledujúceho dňa po dátume splatnosti z pokusu o pokonávku s výnimkou poplatku za odpojenie a upomienku z dôvodov uvedených nižšie.

V rámci telekomunikačných služieb navrhovateľ požadoval zaplatenie poplatku za odpojenie 2x 19,50 €, poplatku za obmedzenie poskytovania služieb z dôvodu neplatenia 2x 15,00 € a poplatku za upomienku 5,00 €. Súdu však nebol v tomto konaní predložený jediný dôkaz o tom, že by takéto poplatky z uvedených dôvodov a v uvedených výškach boli medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnuté (k tomu súd poukazuje na poučenie navrhovateľa v konaní podľa § 120 ods. 4 O.s.p.). Samotné odpojenie a aj obmedzenie poskytovania služieb je nepochybne určitým nástrojom navrhovateľa ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov odporcom, resp. zabrániť poskytovaniu mu ďalších služieb do úhrady záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Odpojenie je teda výlučne nástrojom určitej ochrany samotného navrhovateľa, nie službou v prospech odporcu. Navrhovateľ nepreukázal skutočné výdavky na upomienku, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Ďalej súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedený poplatok, pričom súd zároveň poukazuje na definíciu pojmu služba v konaní predložených všeobecných podmienok, kde z pohľadu súdu upomienky, obmedzenie a odpojenie nemožno považovať za služby podľa uvedenej definície a osobitne za služby poskytujúce odporcovi určitý prospech, za ktoré by teda bola povinný platiť.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v tejto časti žalovanej istiny (t.j. v časti požadovaného poplatku za odpojenie, obmedzenie a upomienku, t.j. $2x 19,50 \text{ €} + 2x 15,00 \text{ €} + 5,00 \text{ €} = 74,00 \text{ €}$) a vzhľadom na nepriznanie práva na ich zaplatenie nepriznal navrhovateľovi ani právo na úrok z omeškania požadovanej sumy, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

Vo zvyšnej časti uplatnenej istiny sa navrhovateľ domáha zaplatenia náhrady škody vo výške 127,00 €, ktorá predstavuje rozdiel ceny poskytnutých telekomunikačných zariadení v sume 146,00 € a akciovej

ceny 16,00 €. V zmysle dodatku k zmluve o pripojení však vyplýva, že účastníci sa dohodli na kúpnej cene 19,00 €. Súd považoval požiadavku navrhovateľa na zaplatenie náhrady škody za nedôvodnú a v tejto časti návrh zamietol z dôvodov uvedených nižšie.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Z rozhodovacej činnosti súdu mu je známe, že navrhovateľ potom ako sú mu zamietané návrhy, v ktorých sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale domáha sa ako aj v tomto konaní náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Navrhovateľ poukazuje na Čl. 3. bod 3.7 Dodatku k Zmluve o pripojení podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby po dohodnutú dobu v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku, by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda. Okrem škody za akciový telefón, navrhovateľovi vznikli i ďalšie škody, ktorých zaplatenia sa z dôvodu náročnosti dokazovania nedomáha.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že zaplatenia škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie.

Vo veci nebolo zo strany navrhovateľa preukázané, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Súd má za to, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa ustanovenia § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal a teda nebolo preukázané, že odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov nesplnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad protiprávneho úkonu.

Podľa ustanovenia § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu ale výsledkom ich zmluvného konsenzu. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Na základe zisteného skutkového stavu a vyššie uvedených zákonných ustanovení rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keď podľa pomeru úspechu v konaní. Navrhovateľovi bola priznaná suma 127,92 € spolu s úrokom z omeškania 27,85 € ku dňu rozhodnutia a teda jeho úspech vo veci je 39% a úspech odporcu je 61%, t.j. celkový úspech odporcu je 22% (61-39). Súd čiastočne úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu trovy konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti:

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.